

HEIJASTE

4/2004 9.12.2004

20. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

Tapio Talvitie
Seppo Kanerva
Ilmoitus
Kalevi Krekilä
Ilmoitus

Puheenjohtajan kynästä	3
Shermanin kapina	4
IUA-konferenssi 2006.....	14
Ehdottomuutta on vain Isämme suhteen	15
Suomen Urantia-seuran talvipäivät	17

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura r.y.

Päätoimittaja

Martti Vanninen
Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
Kallioharjuntie 8
00930 HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Seppo Niskanen
Aurinkoranta 6 B 22
00990 HELSINKI
Puh. (09) 694 7989
040 526 8283
seppo.niskanen@mediakoti.fi

Jouni Nurmi
Laivalahdenkaari 15 A 17
00810 HELSINKI
Puh. (09) 755 5070
jouni.s.nurmi@luukeku.com

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

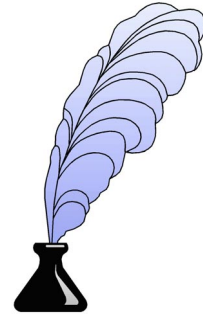
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilauks (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 1/2005 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.2.2005 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi Verkkosivu: http://www.urantia.fi
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi Verkkosivu: http://www.urantia.org
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrahasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU 2382A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Taas on tullut aika monen juhlan. On joulua, uutta vuotta ja monta muuta. Mutta miten usein tulemme miettineeksi niiden monien itsestään selviltä tuntuvien **juhlien merkityksiä ja arvoja**? Merkitystä itsellemme ja merkitystä ihmiskunnalle, ja toisaalta, onko niillä hengellisiä arvoja? Tapahtumien tosiasiat ovat kaikille ihmisille lähes yhteneväisiä, mutta jo merkitykset ovat osin henkilökohtaisia ja painotukset subjektiivisia, puhumattakaan arvoista, joita ei voi toiselle jakaa, vaan jotka kukin voi vain sielussaan tuntea ja mielessään kokea. Arkipäivän puheissa sekoitetaan usein tosiasia Totuudeksi ja aiheetta korotetaan tosiasiat merkityksiksi ja merkitykset arvoiksi, kun taas oikeat arvot jäävät huomaamatta. Merkityksiä, vaikkapa niiden monien pyhäpäivien merkityksiä, saatetaan ”myydä” toisille arvoina, joilla ehkä vedotaan toisen moraaliin ja lojaalisuuteen, vaikka niiden pitäisi olla kunkin henkilökohtaisia valintoja.

Urantia-kirjan lukijoilla on hyvät mahdollisuudet saada asioihin laajempaa kosmista ja hengellistä näkökulmaa, joka auttaa tällaisten asioiden selvittämisessä. Esimerkiksi voidaan ottaa vaikka uuden vuoden ensimmäinen päivä: vapaapäivä ja juhlapäivä. Sen näennäinen ja julkinen merkitys on suuri. Mutta ensimmäisiä päiviä on ihmisen elämässä monenlaisia. Oli ensimmäinen päivä kun löysin Jumalan sydämeästäni, oli ensimmäinen päivä kun sain käsiini *Urantia-kirjan*, ensimmäinen päivä kun osallistuin ensimmäiseen opintoryhmääni jne. jne. Näitä meille tapahtuneiden asioiden ensimmäisiä päiviä on lukemattomia, ja lähes kaikki paljon tärkeämpiä kuin kalenteriin merkityt julkiset pyhäpäivät, vaan muistammeko niitä? Iloitsemmeko koskaan läheistemme kanssa näistä meille arvokkaista, muistorikkaista päivistä?

Ihmiset haluavat juhlia hyviä asioita. Ja mikä ettei? On vain tosiasia, että todelliset hyvät asiat tapahtuvat perin harvoin silmin nähden näyttävästi. Aito hyvä ei tee itsestään numeroa, hyvä tapahtuu huomaamatta ja lähes poikkeuksetta hitaasti kasvamalla ja kehittymällä, aivan kuin rakkaus. Siksi sitä on vaikea nähdä ja kohdentaa. Vastakohtana paha, joka paitsi että se etenee taantumalla, ilmenee useinkin katastrofaalisiin kääntein ja ennalta arvaamattomin tapahtumin. Se huomataan, siitä puhutaan ja kirjoitetaan, ja sitä toistetaan otsikoista otsikoihin. Sen vuoksi täytyy hyviä

asioita hakiessa olla joskus optimisti; joutuu lähes miettimällä hakemaan ja jopa keinotekoisesti korva-merkitemään kohteita, joita sitten juhliitaan symbolisesti. Täytyyhän hyviä asioita kuitenkin olla globaalisti oikeasti paljon enemmän kuin otsikoiden pahoja, koska ihmiskunnankin evoluutio etenee erehtymättä kohti parempaa. Tiedämme myös, että historiaamme ei tehdä lehtien etusivuilla ja mittavilla otsikoilla, vaan monet pysyvästi vaikuttavat asiat löytyvät, jos löytyvät, ehkä vain sisäsivuilta tai eivät lehdestä lainkaan.

Miten sitten voi arvioida asioiden todellisia vaikutuksia sokaistumatta tapahtumien näennäisistä pintaväreistä? Alla *Urantia-kirjan* pari neuvoa.

— — *Nasaretin nuori kirvesmies arvioi jokaista yhteiskunnan instituutiota ja jokaista uskonnon menettelytapaa aina samaa mittapuuta käyttäen: Mitä se tekee ihmisielen hyväksi; tuoko se Jumalan ihmisen luo; tuoko se ihmisen Jumalan luo?* [1388:5]

Kokemus on hyvä, milloin se kobottaa kauneuden arvostamista, lisää moraalista tahtoa, avartaa totuuden näkemistä, laajentaa kykyä rakastaa ja palvella kanssaihmissiään, nostaa hengelliset ihanteet korkeuksiin ja yhdistää ihmisen korkeimmat ajalliset vaikuttimet hänen sisimmässään vaikuttavan Suuntaajan ikuisiin tavoitteisiin, — —. [1458:2]

Suuruus ei ole arvioitavissa, ellei tiedetä sen sisältämää hyvyttä, kun taas hyvyys ei ole kuvailtavissa osoittamatta sen luontaista ja jumalallista suuruutta. [317:2]

Tämän lehden myötä tulee kuluneeksi tasan **20 vuotta HEIJASTE-lehden julkaisun aloittamisesta**. Sen kunniaksi olemme koonneet **kaikki** tähän saakka ilmestyneet Heijaste-lehdet yksiin sähköisiin kansiin eli CD-levylle. Levy on jo lähes valmis, ja sen saatavuus ja hinta ilmoitetaan myöhemmin (esimerkiksi talvipäivillä 2005).

Hyvää joulua ja iloisia ensimmäisen päivän juhlia!

Tapio Talvitie

Shermanin kapina

SEPPO KANERVA

ESITELMÄ HELSINGISSÄ 30.10.2004

Urantia-toiminnan menneisyyteen kuuluu – ainakin muutamien tarkastelijoiden näkemyksissä – kaksi kapinaa: Shermanin kapina tohtori Sadlerin johtamaa kontaktikomissiota vastaan ja Urantia-veljeskunnan kapina Urantia-säätiötä vastaan. Jälkimmäinen, 1980-luvun lopulla alkanut kapina on ainakin vanhemman lukijapolven keskuudessa tunnettu, ja sen katsotaan jatkuvan tänäkin päivänä. Edellinen eli Shermanin kapina vuonna 1942 sen sijaan on lukijakunnan valtaosan ja jopa asioista yleensä muita paremmin perillä olevien henkilöidenkin keskuudessa joko lähes tai täysin tuntematon.

Tästä nk. Shermanin kapinasta, johon muutamissa Urantia-liikkeen historiaa käsittelevissä esityksissä vain viitataan ja josta esitetään epämääräisiä ja yksityiskohdista vaikevia vihjauksia, on vihdoin saatavissa runsaasti tietoa. Sen osalta voi nyt päästä selville kapinan osapuolten näkemyksistä ja kokemuksista, sillä **Saskia Praamsma** (ent. Raevuori) ja **Matthew Block** ovat vuosina 2003 ja 2004 julkaisseet jo kolme osaa kaikkiaan viisiosaiseksi suunnitelmastaan teoksesta *The Sherman Diaries* eli Shermanin päiväkirjat.

Teossarjan nimi viittaa päiväkirjoihin, jotka **Harold Shermanin** vaimo kirjoitti miehensä sanelusta Chicagossa kevästä 1942 siihen hetkeen, jolloin pariskunta vuonna 1947 muutti maatilalleen Arkansas'hon. Päiväkirjojen lisäksi julkaisu sisältää kuitenkin valtaosaltaan muuta aineistoa, kuten Harold Shermanin muistiinpanoja aina 1920-luvulta lähtien ja Shermanin varsin laajan kirjeenvaihdon hänen kuolinvuoteensa 1987 saakka.

Valtaosa niin kutsuttua kapinaa käsittelevästä aineistosta sisältyy päiväkirjojen toiseen osaan, johon tämä esitys pääosin perustuu.

Korostan sitä, että päiväkirjoista käy selville vain toisen osapuolen kanta, joka ei kaikin osin ole kovinkaan mairitteleva tohtori Sadleria ja kontaktikomissiota kohtaan. Puolueeton ja oikeudellisesti kestävä kanta muodostuisi – jos olisi muodostuakseen – kummankin osapuolen kertomuksista. Koska sellainen ei ole mahdollista, joudumme nyt tyytymään vain toisen osapuolen näkemysten esittelyyn ja tarkasteluun. Tällöin tulee muistaa, että se, mitä näkee ja kuulee, ei ole objektiivista; se on vain toisen osapuolen subjektiivinen näkemys.

Taustaksi useimmin esitetty selvitys *Urantia-kirjan* syntyhistoriasta

Ennen kuin ryhdymme tarkastelemaan kapinaa ja

päiväkirjoista ammennettavissa olevia tiedon murusia *Urantia-kirjan* vaiheista, on paikallaan kerrata, mitä yleisesti esitetään kertomuksena *Urantia-kirjan* syntyhistoriasta.

Chicagolainen lääkäri, tohtori **William S. Sadler** alkoi vuonna 1911 saada viestejä korkeammilta taivoilta erään mieshenkilön kautta, jota tohtori kutsui ”nukkuvaksi subjektiksi”. Miehen henkilöllisyyttä ei ole koskaan paljastettu. Hän itse oli tapahtumista täysin tiedoton eikä koskaan tunnistanut kauttaan annettuja viestejä eikä antanut niille mitään arvoa, vaikka *Urantia-kirja* paljastaa, että hänellä oli poikkeuksellisen kokenut Ajatuksensuuntaaja. Viestit olivat peräisin ilmoituksenantajakomissiona tunnetulta taivaallisten olentojen ryhmältä. Vastaanottajana toimi kontaktikomissioksi kutsuttu ryhmä, johon kuuluivat tohtori **William Samuel Sadler** (1875–1969), hänen vaimonsa tohtori **Lena Sadler** (1875–1939), heidän ottotyttärensä **Emma Louise (Christy) Christensen** (1890–1982), Lena Sadlerin sisar **Anna Bell Kellogg** (1877–1960) ja hänen miehensä **Wilfred Custer Kellogg** (1876–1956). Tohtorien poika **William Samuel (Bill) Sadler Jr.** (1907–1963) mainitaan myös kontaktikomission jäsenenä, vaikkei hän ole voinut olla mukana alusta alkaen, olihan hän vasta nelivuotias, kun ilmiö vuonna 1911 alkoi.

Nukkuvan subjektin kautta annettu tavattoman laaja aineisto käsitteli mitä moninaisimpia aiheita, ja ennen kuin varsinaisen ilmoituksen antaminen alkoi, yhteyden toimivuutta ja vastaanottajien luotettavuutta testattiin vuosikausien ajan. Vuonna 1924 ilmoituksenantajat kehottivat muodostamaan laajemman ryhmän, joka esittäisi kysymyksiä ilmoittajille, ja näihin tuhansiin kysymyksiin annetuista vastauksista koostui lopulta vuosina 1934 ja 1935 varsinainen ilmoitus, revelaatio. Tämä laajempi ryhmä tunnettiin nimellä Foorumi. Sen jäseneksi ei päässyt kuka vain, vaan kontaktikomission tuli hyväksyä jokainen halukas, joka joutui ennen hyväksymistään allekirjoittamaan vaitiololupauksen. Jäseneksi pääsi vain jonkun jo mukana olevan foorumilaisen suosituksesta. Ilmoituksenantajat muokkasivat saamansa palautteen perusteella ilmoituksen tekstiä alkuvuosina laajasti ja vähemmässä määrin aina siihen saakka, kunnes se vuosina 1941 ja 1942 ladottiin. Esipuhe annettiin viimeisenä ja vasta siinä vaiheessa, kun kirja oli jo ladottu. Se ei perustu foorumilaisten kysymyksiin.

Aluksi ilmoituksesta puhuttiin nimillä Urantia

Papers (Urantia-luvut) ja The Book of Urantia (Urantian kirja). Ilmoituksenantajat myönsivät *Urantia-kirjan* painatusluvan vuonna 1955, jolloin kaikki muu viestienvaihto ja aineisto määrättiin poltettavaksi. (Esityksen lopussa on tri Sadlerin 20.8.1942 asiasta herra ja rouva **Matternsille** esittämä kertomus.)

Kuka Harold Sherman oli?

Harold Morrow Sherman (1898–1987) oli lehtimies, kirjailija, radiopersonallisuus sekä elokuva- ja televisiokäsikirjoittaja. Hän oli aikanaan jonkinasteinen kuuluisuus. Sherman kirjoitti 1920-luvulta lähtien elämänsä viimeisiin vuosiin saakka kymmeniä nuorisokirjoja, self-help-kirjoja ja teoksia, joissa käsitellään parapsykologisia ja ESP-ilmiöitä. Useimmat hänen kirjansa ja käsikirjoituksensa olivat sävyllään hengellisiä, hänen radio-ohjelmansa samoin. Muutamista hänen kirjoistaan otetaan yhä uusia painoksia. Sherman uskoi omaavansa telepaattisia kykyjä ja oli loppuun saakka kiinnostunut paitsi hengellisistä myös parapsykologisista ilmiöistä; okkultiset ilmiöt hän sen sijaan torjui päättäväisesti ja arvosteli niitä julkisesti.

Shermanin vaimo **Martha B. Sherman** oli kiinnostunut samoista asioista, ja pariskunta oli vuonna 1920 alkaneessa suhteessaan äärimmäisen onnellinen. Heille syntyi kaksi tytärtä. Pariskunta asui monilla eri paikkakunnilla Haroldin kulloistenkin tehtävien mukaisesti: Indianassa, Michiganissa, New Yorkissa, Hollywoodissa, Chicagossa jne.

Heinäkuussa 1921 tuolloin 23-vuotias Sherman tuli Indianan Marionissa johdatuksenomaisesti kosketuksiin erään chicagolaisen poliisin kanssa. Poliisi, myöhemmin yksityisetsivä, oli **Harry Loose**, joka ilmoitti Shermanille odottaneensa tätä, kun Sherman mielijohteesta pyysi päästä Loosen hotelli-huoneeseen. Heitä yhdisti kiinnostus parapsykologisia ja hengellisiä ilmiöitä kohtaan samoin kuin Loosen ilmoitus, jonka mukaan Shermania odotti suuri tehtävä ihmiskunnan hengellistämisen saralla. Loose kertoi myös, että heidän tiensä erkanisivat kahdeksikymmeneksi vuodeksi, ja että tuona aikana Shermanin tuli valmistautua suurta tehtäväänsä varten.

Harry Loose eläköityi vuonna 1934 muuttaen pian sen jälkeen Los Angelesiin. Sherman ja Loose eivät ensitapaamisensa jälkeen olleet missään yhteydessä ennen vuotta 1941. Vuonna 1941 Shermanin mieleen palautuivat kahdenkymmenen vuoden takaiset keskustelut Harry Loosen kanssa, ja monien tuloksettomien tiedustelujen jälkeen hän sai välikäsien kautta lopulta kirje yhteyden Loosiin. Kasvotusten he eivät tavanneet montakaan kertaa, mutta kirjeenvaihto oli vähintään viikoittaista, usein tiiviimpääkin. Koko kirjeenvaihto on säilynyt ja nyt siis julkaistu. Shermanista tuli Loosen suojatti ja opetuslapsi, jota Loose valmensi omaksi seuraajakseen.

Loose sai Shermanin uskomaan, että tämä oli **hybridi**, usean inkarnaation läpikäynyt joltakin muulta planeetalta alunperin lähtöisin oleva henkilö, jollaisia maailmassa oli muutamia ja joiden tehtävänä oli ihmiskunnan hengellinen auttaminen. Loose oli sanojensa mukaan itsekin hybridi, joka eli seitsemättä eli viimeistä inkarnoitumistaan. Loose kertoi, että myös Martha Sherman oli hybridi, ja että Harold ja Martha olivat olleet naimisissa jo useankin kertaan. Sherman uskoi olleensa kerran se roomalainen sadanpäämies, joka oli mukana Jeesuksen ristinnaulitsemisessa, joka vakuuttui Jeesuksen juma-luudesta ja kääntyi myöhemmin kristinuskoon. Sherman kutsui Ajatuksensuuntaajaansa nimellä **Ara** ja uskoi saavansa tältä jatkuvasti viestejä, jotka hän kirjasi päiväkirjaansa.

Loose kertoi Shermaneille Urantia-papereista ja sai Harold Shermanin uskomaan, että tällä oli näyteltävänään keskeinen rooli Urantia-toiminnan piirissä. Sherman tulisi toimimaan johtohenkilönä ja opettajana; hänestä tulisi ilmoituksen myötä koko maailman tuntema henkilö. Loose sai Shermanin uskomaan, että tämän tuli kirjoittaa ja tämä kirjoittaisi Urantia-selitysteoksen, joka olisi yhtä tärkeä kuin ilmoitus itse. Shermanin tuli tässä tarkoituksessa pitää tarkkaa päiväkirjaa. Kirjeessään Shermanille Harry Loose sanoi 21.6.1942 muun muassa seuraavaa: ”Kirja, jonka lopulta kirjoitat, kertoo niin tavattoman paljon sellaista, joka selventää Urantian kirjassa esiintyviä hämääriä asioita tuolloin jo perin kiinnostuneelle maailmalle, ja se tulee toimimaan tuon kaiken arvovaltaisena vahvistajana. Kirjasi myynti ja siihen kohdistuva kiinnostus ovat samalla tasolla Urantian kirjan kanssa.”

Loose oli Foorumin jäsen ja hän tutustutti Shermanit ja tohtori Sadlerin vuonna 1941. Shermanit hyväksyttiin heinäkuussa 1941 Foorumin jäseniksi, ja he osallistuivat ensimmäiseen Foorumin kokoukseensa seuraavan vuoden maaliskuun 8. päivänä. Tohtori Sadlerin ja Shermanin välille sukeutui myös kirjeenvaihtoa, jota he kävivät heinäkuun 1941 ja toukokuun 1942 välillä. Shermanit muuttivat toukokuussa 1942 Hollywoodista Chicagoon päästäkseen lukemaan Urantia-papereita, joita siis tuohon aikaan ei ollut vielä julkaistu, mutta niitä sai käydä lukemassa Sadlerien talossa, Diversey 533, sen Foorumi-huoneessa. Shermanit aloittivat Urantia-papereiden päivittäisen lukemisen pian Chicagoon-saapumisensa jälkeen, 25. toukokuuta 1942, ja he saivat lukurupeamansa päätökseen heinäkuun 20. päivän paikkeilla samana vuonna. He osallistuivat joka sunnuntai pidettyihin Foorumin kokouksiin. Heistä samoin kuin lähes kaikista foorumilaisista kokoukset olivat voimille käyvän pitkästyttäviä; kaikki eivät pysyneet edes hereillä. Kokouksen kuluessa luettiin ääneen aina yksi luku, ja lukijana oli useimmiten Bill Sadler. Vaikeiden lukujen seuraami-

nen ääneen luettaessa on lähes mahdotonta, ja vielä mahdollisemmaksi sen teki Bill Sadlerin tapa esittää samalla henkilökohtaisia kommenttejaan ja täydennyksiään. Kuulijat eivät koskaan tieneet, mikä heidän kuulemassaan oli ilmoitusta, mikä taas Bill Sadlerin omia aivoituksia.

Harold Shermanin oli vaikea hyväksyä sitä seikkaa, että Urantia-ilmoituksessa ei esitetty selvitystä niin kutsutuista selittämättömistä ja parapsykologisista ilmiöistä. Yhtä vaikeaa hänen oli hyväksyä sitä, että ilmoitus ei kertonut mitään hybrideistä (jollaisena hän itseään, vaimoan Marthaa ja Harry Looseta piti) ja sitä, että ilmoitus ei pitänyt jälleensyntymäkäsitystä totena.

Shermanit asuivat Cambridge-hotellissa, osoitteessa Diversey 530, joka sijaitsee suoraan vastapäätä Sadlereiden taloa numerossa 533. (Shermanien asumaa hotellia Diverseyn ja Cambridgen kulmassa ei enää ole; rakennus on nyt tavallinen asuinkerrostalo.) Shermanit pystyivät asuinpaikkaan seuraamaan hyvinkin tarkkaan, mitä 533:ssa tapahtui ja kuka siellä kulloinkin kävi. Shermanceilla ei ollut mitään vakinaisia tuloja, vaan Harold huolehti perheestään aikaisemmista töistään saamallaan ansiolla. Rahat alkoivat ennen pitkää käydä vähiin, ja perhe eli suorastaan puutteessa siihen saakka, kunnes Sherman vuoden 1943 keväällä pääsi erään chicalaisen radioaseman palvelukseen.

Tohtori Sadler oli innoissaan Shermanien mukaantulosta, sillä H. Sherman oli saavuttanut kuuluisuutta populaarilehdissä julkaistuilla telepaattisilla kokeillaan, jotka hän oli suorittanut arktisten alueiden tutkijan **Sir Hubert Wilkinsin** kanssa. Sir Hubert oli arvostettu Foorumin jäsen. Shermanin kuuluisuutta olivat lisänneet hänen kirjoituksensa ESP-ilmiöistä samoin kuin hänen lukuisat kirjansa ja radio-ohjelmansa. Myös muut foorumilaiset toivottivat Shermanit lämpimästi tervetulleiksi. Shermanit vierailivat usein leski-isä- ja/tai poika-Sadlerin, Kelloggien ja Christyn luona yhdessä ja erikseen; vastavierailuja ja yhteisiä retkiä tehtiin niitäkin usein. Kaikki näytti siis ihanalta ja auvoiselta.

Elo-syyskuussa 1942 kaikki muuttui.

Harold Shermanin kohdalla eivät käyneet toteen Harry Loosen vakuuttelut ja ennustukset. Shermanista ei tullut opettajaa, ei maailmankuulua, ei Urantia-toiminnan johtohenkilöä. Hänen selityskirjaansa ei koskaan kirjoitettu, ja hänen päiväkirjansa-kin julkaistiin vasta 16–17 vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Kun kaikki odotukset ja lupaukset olivat kääntyneet pettymyksiksi, Harold ja Martha leimasivat *Urantia-kirjan* okkultiseksi teokseksi, kielsivät sen arvon ja totuudellisuuden ja muuttivat Chicagosta maatilalleen Arkansas'hon. Siellä Harold jatkoi kirjojensa kirjoittamista julkaisten muun muassa vuonna 1976 teoksen *How to Know What to Believe* [Mistä tietää, mihin uskoa], jossa hän osallisten nimet muutellen kertoo lyhyesti oman versionsa niin

kutsutusta Shermanin kapinasta. Versiota voisi luonnehtia kaunaiseksi.

Kapinan kulku

Asetuttuaan Chicagoon ja alettuaan vähitellen tutustua foorumilaisiin Shermanceille kävi hyvin pian selvillä, että foorumilaisten keskuudessa esiintyi laajaa tyytymättömyyttä kontaktikomissiota ja varsinkin tohtori Sadleria ja hänen poikaansa Bill Sadleria kohtaan. Foorumi oli muodostettu loppuvuodesta 1923 esittämään kysymyksiä, joihin ilmoittajat vastasivat, ja vastauksista sekä muusta aineistosta kehkeytyi vähitellen lopullinen ilmoitus. Foorumin tarkoituksena oli myös tutkia ja opiskella ilmoitusta. Muilta osin ilmoituksesta huolehtiminen oli kontaktikomission vastuulla. Vähitellen kävi kuitenkin niin, että foorumilaiset alkoivat tuntea, että ilmoituksesta olikin vastuussa ensisijaisesti Foorumi, ja että kontaktikomissio ja varsinkin sen johtaja, tohtori Sadler, toimivat omavaltaisesti, kun nämä eivät antaneet foorumilaisten ohjata tapahtumain kulkua ja puuttua siihen, miten, milloin ja millä keinoin Urantia-ilmoitus julkaistaisiin, mitä sen suhteen tehtäisiin ja millainen organisaatio (jos minkäänlainen) sen ympärille muodostettaisiin.

Ilmoituksenantajat tiedottivat edistyksen enkelien kautta 8.6.1942, että Foorumin varsinainen tehtävä päättyi samana päivänä; kysymyksiä ei enää tullut esittää eikä niihin myöskään vastattaisi. Foorumi voisi jatkaa olemassaoloaan ilmoitusta tutkivana epämuodollisena ryhmänä.

Monet foorumilaiset olivat olleet huomaavinaan, että tohtori ja Bill Sadler suhtautuivat ilmoitukseen ikään kuin se olisi heidän omaisuuttaan sen sijaan, että he olisivat vain sen varjelijoina. Tämä tendenssi oli vahvistunut tohtori Lena Sadlerin vuonna 1939 tapahtuneen kuoleman jälkeen. Tohtoria pelättiin ja kunnioitettiin, mutta häntä pidettiin varsin yleisesti myös epähengellisenä diktaattorina ja tyrannina. Tohtori kertoi saaneensa foorumilaisilta neljä allekirjoittamatonta kirjettä, joissa tuotiin esille huoli ilmoituksen kohtalosta, mutta tohtori ei kirjeistä suuremmin piitannut leimaten ne paranoidien kirjoittamiksi. Pinnan alla kytynyt tyytymättömyys johti lopulta tapahtumakulkuun ja toimenpiteisiin, jotka tohtori Sadler leimasi kapinaksi. Syksyn 1942 tapahtumista puhutaan Shermanin kapinana, mutta Harold Sherman, vaikka olikin tapahtumissa mukana tärkeänä vaikuttajana, ei millään muotoa toiminut kapinan alkuunpanijana eikä sen johtajana. Hän kuitenkin raportoi kaikista tapahtumista lähes päivittäin Harry Looselle ja sai tältä niin ikään lähes päivittäin ohjeita ja kommentteja.

Foorumilaiset olivat kontaktikomission ja eten-

kin tohtori Sadlerin kanssa yleisesti eri mieltä seuraavista asioista:

1. *Uuden uskonnon ja kirkon perustaminen.* Hämmästyttävää kyllä, mutta näytti ajoittain siltä, että tohtori ja Bill Sadler kaavailivat muodostavansa ilmoituksen pohjalta uuden Urantia-uskonnon ja -kirkon seremonioineen kaikkineen. Foorumilaiset olivat erityisen huolissaan siitä, että suunnitteilla olleet Urantia-säätiö ja -veljeskunta olisivat itse asiassa uusi kirkkolaitos ja virallisia kirjan opetusten tulkitsijoita.
2. *Organisaatioiden tarpeellisuus.* Foorumilaiset vastustivat kaikenlaisten organisaatioiden perustamista, sillä he pelkäsivät, että niistä muodostuu uusi uskonnollinen ryhmäkunta ja lahko, ja sellainen estäisi totuuden leviämisen kaikkialle maailmaan ja kaikkien uskontojen piiriin. Tri Sadler oli jo kauan sitten tehnyt selväksi, että ilmoittajat olivat antaneet kontaktikomisioille velvoitteen organisaatioiden perustamisesta ja että kysymys oli ratkaistu ja poissa päiväjärjestyksestä. Tämä ei foorumilaisia tyydyttänyt, vaan organisaatiokysymys nostettiin jatkuvasti esille ja kiistan kohteeksi.
3. *Kirjan julkaisija.* Kontaktikomisio oli jo vuosia aiemmin ryhtynyt Urantia-ilmoituksen julkaisijana toimivan Urantia-säätiön perustamistoiimiin. Monet foorumilaiset vastustivat tällaista kehityskulkua. Heidän mielestään jokin jo toimiva, vakiintunut ja hyvämaineinen kustantaja (mahdollisesti useampiakin) tulisi saada ilmoituksen julkaisijaksi. Vallalla oli myös yleisesti sellainen käsitys, että tohtori ja varsinkin Bill Sadler aikoivat saada taloudellista hyötyä Urantia-ilmoituksen julkaisemisesta, että *Urantia-kirjasta* kertyvät tuotot antaisivat heille elannon heidän loppuelämänsä ajaksi.
4. *Urantia-ilmoitusta selittävän esitteen julkaiseminen.* Tohtori Sadler oli kirjoittamassa tai mahdollisesti jopa jo kirjoittanut esitteen selvityksineen Urantia-ilmoituksen sisällöstä ja sen syntytavasta. Useat foorumilaiset olivat jyrkästi tällaisen esitteen julkaisemista vastaan. Ilmoituksen antajat ratkaisivat ongelman antamalla kontaktikomisioille *Urantia-kirjan* esipuheen.

Kesäkuun 29. päivänä 1942 Sherman kirjoitti tohtori Sadlerille ensimmäisen kirjeensä ehdotuksistaan siitä, mitä hänen mielestään pitäisi tehdä. Kirje oli tavattoman pitkä, vähintään 10 konekirjoitussivua; sävyllään se oli erittäin arvostava ja kunnioittava – ei vähäisessä määrin haastava tai vihamielinen. Kirjeessään Sherman toisti ideansa siitä, että Urantian kirjalle, sitten kun se olisi julkaistu, tulisi saada paljon julkisuutta ja että sen pohjalta ja sen sisältämistä totuuksista pitäisi tehdä radio-ohjelmia, näytelmiä, elokuvia ym. ja kaikki ”viihteen valepuvus-

sa”. Näin Totuus tuotaisiin jokaisen ihmisolennon tietoon ja saataville. Mitä tulee kirjan alkuperää koskevan esitteen julkaisemiseen, niin, toisin kuin aiemmin, nyt Sherman sanoi kirjeessään, että hän ”näkee tulokset **kauaskantoisina, nöyryyttävänä ja mu-
sertavina**, jos sellainen esite julkaistaan”. Sherman maalaili, miten sanomalehdet teilaavat ilmoituksen ja tekevät loputonta pilkkua tohtorista ja foorumilaisista, jos tulee tietoon, että asialla on ollut psykiatri ja joukko hänen potilaitaan. Miljoonat potentiaaliset kirjan lukijat jättäisivät sen hankkimatta ja lukematta. Tohtori joutuisi täysin puolustuskannalle sen sijaan, että toimisi totuuden esitaistelijana. Sherman sanoi, että tämä Totuus on tarkoitettu **koko** maailmalle, ei millekään pienelle ryhmälle tai organisaatiolle; mitään organisaatiota ei sen vuoksi tule perustaa. Vaikka onkin niin, ettei mikään menneisyyden uskonto ole menestynyt ilman organisaatiota, mitään merkkiä ei silti ole siitä, etteikö tämä ilmoitus menestyisi ilman organisaatiota. Kaavailtu Urantia-veljeskunta muodostuisi esteeksi ilmoituksen ja lukijan väliin, ja siitä tulisi auktoriteetti ja pappiskunta, jotka tulkitsevat ilmoitusta. Muut kirkot ja uskonnot näkisivät Urantia-veljeskunnan kilpailevana kirkkona ja uskontona, ja sen myötä kaikki mahdollisuudet tuoda niiden piiriin lisää totuutta olisi tarvelty. Jos Urantia-säätiö esiintyisi kirjan julkaisijana, siihen suhtauduttaisiin uutena kulttina, uskontona tai isminä. Se seikka, että suunnitellun Urantia-veljeskunnan säännöissä oli pykälä jäsenseuran erottamisesta, mikäli seuran jäsenten käyttäytyminen tai tulkinnat katsotaan Urantia-liikkeen hengelle ja tarkoituksille vieraksi, oli äärimmäisen vaarallinen, sillä se vahvistaisi, että oli olemassa ihmisauktoireetteja ja totuuden ihmistulkitsijoita, ja johtaisi mielipidejakautumiin, kun totuuden sen sijaan tulisi olla kaikkien saatavilla. Näin ei voisi koskaan olla, jos totuus on organisoitua. Ketään ihmistä tai mitään ihmisryhmää ei ole asetettu Urantian kirjan tulkitsijoiksi. Totuutta ei voinut kammitoida mihinkään organisaatioon. Mitään esitettä ei tulisi julkaista, Urantianimeä kantava säätiö ei saisi toimia kirjan painattajana, mitään Urantia-veljeskuntaa ei saisi sallia perustettavaksi.

Tohtori Sadler pistäytyi Shermanien kotona 7.8.1942. Hän halusi keskustella Haroldilta yli kuu-
kausi sitten saamastaan kirjeestä, jonka hän oli lue-
nut edellisenä iltana. Hän kertoi antaneensa sen Christylle, joka puolestaan antaisi sen Bill Sadlerin luettavaksi, ja että he kaikki yhdessä keskustelisivat kirjeestä myöhemmin. Tohtori kertoi Shermanille, että yksi neljäsosa kirjeen sisällöstä oli vastoin foorumilaisten näkemyksiä, yksi neljäsosa oli vastoin kontaktikomission saamia ohjeita, mutta puolet esitetyistä asioista olivat harkinnan arvoisia.

Tohtori Sadler oli antanut Christyn lukea Sher-

manin kirjeen, ja tämä soitti 7.8.1942 Shermanille ja sanoi itkien, että Jumala varmaankin puhui kirjeessä Haroldin kautta. Christy sanoi Haroldin esittäneen täyden vastauksen kaikkiin hänen huoliinsa.

Sherman kirjoitti 8.8.1942 toisen kirjeen tohtori Sadlerille. Kirje oli hieman ensimmäistä lyhyempi, mutta yhtä kohtelias ja kunnioittava. Sherman varoitti siinä tohtoria siitä, että organisaatioissa saattaa väärin johdettuina kehittyä kaupallinen intressi ilmoitusta kohtaan ja lisäksi fanaattisuutta. Organisaatioissa kehittyä myös vääjäämättä kateutta, ahneutta, egoismia, vallanhalua ja muita epätoivottavia ilmiöitä ja piirteitä. Erottamisuhka johtaa ahdasmielisyteen ja yhdenmukaisuuteen. ”Niin kauan kuin *Urantia-kirja* säilyy omana itsenään ainoana totuuden lähteenä, vapaana kaikesta inhimillisestä järjestäytymisestä, se pysyy ainiaan kumoamattomana Jumalan ihmiselle antamana oikeana ja välittömänä ilmoituksena.” Mitä *Urantia*-säätioon tulee, sen täytyy pitäytyä vain *Urantia-kirjan* julkaisemiseen, levittämiseen ja kääntämiseen. Se ei tarvitse toimistoa eikä henkilökuntaa, sillä sen tulee löytää hyvämaineinen kustantaja, joka huolehtii kirjan julkaisemisesta ja painattamisesta.

Saatuana Shermanilta toisenkin kirjeen tohtori pistäytyi taas kadun toisella puolella heti seuraavana aamuna eli 9.8.1942. Tohtori yritti keskusteluissaan Shermanien kanssa päästä rauhanomaiseen ratkaisuun. Tohtori kertoi, että Foorumin piirissä organisaation vastustajiin olivat kuuluneet muiden muassa **Clyde Bedell** ja Bill Sadler, joista jälkimmäinen oli sittemmin tullut toisiin aatoksiin. Asiasta oli väiteltä viimeiset kahdeksan tai kymmenen vuotta, mutta sitten oli äänestetty ja säätion ja veljeskunnan perustamissuunnitelma oli hyväksytty äänisuhtein neljä viidesosaa puolesta, yksi viidesosa vastaan. Tohtori yritti saada Shermaneja ymmärtämään, että järjestöjen perustamiselle oli olemassa ylempää saatu kontaktikomisioille osoitettu määräys. **Sonsovokton** (edistuksen enkeleiden 33:s luutnantti) oli sen välittänyt ja kertonut, että ellei organisaatioita perusteta, kirjan julkaisemisen jälkeisten 10 tai 15 vuoden kuluessa ilmaantuisi yli viisikymmentä organisaatiota, ja seurauksena olisi suunnaton sekaannus ja vääristymä. Tohtori selitti myös, että on olemassa idealisteja, joiden kanssa ei voi väitellä, koska heihin ei voi vaikuttaa; toisaalta on myös ideaisteja, jotka ovat valmiita tarkistamaan käsityksiään ja joiden kanssa siis voi keskustella ja etsiä hyvää ratkaisua. Hän pelkäsi, että Sherman oli idealisteja. Järjestöjen perustamisen ajoitus oli ainoa avoin kysymys, mutta muuten kysymys organisaatioista oli loppuun käsitelty.

Samana elokuun 9. päivän iltana joukko foorumilaisia kokoontui nyttikesteille **Karlen** pariskunnan kotiin. Paikalla olivat isännän ja emännän lisäksi **Shermanit, Bucklinit, Jonesit, Dyonit** ja **Evansit**. Kestien kuluessa sukeutui vilkas keskuste-

lu kirjan julkaisemiskysymyksestä, organisaatioista, kirkkoutumisesta, erottamiskysymyksestä veljeskunnan ehdotetuissa säännöissä ja Foorumin jäsenten maineesta, sitten kun kirja olisi julkaistu. Herra Karle ehdotti, että nyt oli aika foorumilaisten ryhtyä pitämään kokouksia ja keskustelemaan näistä elintärkeistä asioista. Näistä nyttikesteistä alkoi ryhmäkuntalainen toiminta, jota sittemmin luonnehdittiin kapinaksi. Läsnaolijat olivat yksimielisiä siitä, että oli laadittava toimintasuunnitelma näiden asioiden saamiseksi Foorumin käsittelyyn ja tohtorin sekä hänen kontaktikomisiosensa tietoon.

Seuraavana aamuna eli 10.8.1942 tohtori pistäytyi taas kadun toiselle puolelle. Tohtorilla oli mukanaan Haroldin kirjoittamat kirjeet, jotka nyt myös Christy ja Bill olivat lukeneet. Tohtori ehdotti asiasta Christyn ja Billin kanssa keskusteltuaan, että Harold kirjoittaisi kirjeensä uudelleen niin, että toisessa käsiteltäisiin vain kirjan julkaisemiseen liittyviä asioita ja toisessa kirjeessä puolestaan organisaatioon liittyviä kysymyksiä. Tohtori veisi sitten asian kerrallaan kontaktikomisioon ja sen jälkeen Foorumin käsittelyyn. Tohtori ei halunnut vaarantaa kirjan julkaisemiseen liittyvistä mahdollisesti ansiokkaista ehdotuksista käytävää keskustelua sillä, että se tulisi liitettyksi organisaatiokeskusteluun, sillä ”organisaatiokysymys on loppuun käsitelty”. Harold ilmoitti, ettei hän halunnut näiden kahden asiakokonaisuuden erottamista toisistaan. Haroldin kysymykseen, aikoiisiko tohtori viedä organisaatiokysymystä käsittelevän kirjeen, mikäli sellainen olisi erillisenä, Foorumin keskusteltavaksi, tohtori vastasi, ettei hänellä sellaista aikomusta ollut, sillä organisaatiokysymys oli loppuun käsitelty. Tohtori ilmoitti, että komissiolla on määräys organisaatioiden perustamisesta ja niiden tarkoituksena on arvovaltaisella tavalla tulkita ilmoitusta ja estää jotakin muuta organisaatiota sitä vääristelemästä. Nykypäivän ymmärryksen valossa tohtorillakin siis oli kummallisia käsityksiä organisaatiosta ilmoituksen tulkitsijana. Hänen mukaansa organisaation tehtävänä oli suojella oikeaa tulkintaa riittävän pitkän ajan, kunnes kirja itse huolehtisi itsestään. Tohtori Sadler kuitenkin vakuutti Shermanille, että jokaisella yksilöllä oli tietenkin oikeus tehdä ilmoituksesta oma tulkintansa. Tohtori kiisti käsityksen tällaisesta organisaatiosta uskonnollisena ryhmänä, eikä hän hyväksynyt ajatusta, jonka mukaan kaikki ulkopuoliset sen pakostakin näkisivät uskonnollisena.

Tohtori ja Sherman sanailivat kysymyksestä vielä pitkään, ennen kuin Harold ilmoitti, että hän kirjoittaisi kirjeensä tohtorin toivomalla tavalla uudelleen.

Elokuun 12. päivänä 1942 Sherman keskusteli Clyde Bedellin kanssa, joka kertoi jo vuosien ajan olleensa huolestunut kaavaillusta organisaatiosta ja isä- ja poika-Sadlerin diktatorisesta suhtautumisesta.

Bedell sanoi myös, että mikäli Shermanin ehdotukset tulevat hylätyiksi, Foorumin jäsenten tulisi joutua kieltäytyä liittymästä uuteen organisaatioon. Bedell viittasi myös siihen, että foorumilaiset olivat keränneet suuren summan rahaa kirjan julkaisemisen hyväksi, joten heillä täytyi olla myös sananvaltaa siinä, miten kirjan suhteen menetellään; muuten asia pitäisi ratkaista oikeusteitse.

Tästä voi päätellä, että Clyde Bedell (joka sittemmin laati *Concordexin* ja joka vähän myöhemmin raukkamaisesti kielsi koskaan tunteneensaakaan Harold Shermania) toimi kapinaan yllyttäjänä. Jo tässä vaiheessa tapahtunut viittaus oikeustoimiin on myös mielenkiintoinen. Myös Harry Loose kehotti kirjeessään 14.8.1942 Shermania harkitsemaan oikeustoimia.

Tapahtuneesta huolimatta Shermanit, tohtori Sadler ja Christy tekivät viikonloppuna 14.–16.8.1942 yhteisen autoretken Shermanien tuttavien ja tohtorin sukulaisen luo Indianan Marioniin. Christy kertoi taas Shermaneille, että hän oli täysin samaa mieltä Haroldin kirjeissään esittämistä asioista.

Tämän vierailun aikana Sherman näki 14:n ja 15:n päivän välisenä yönä unessa, että hänelle näytettiin ”Urantian kirjaa koskeva taistelusuunnitelma”. Suunnitelma on melko pitkä, mutta kun Sherman oli kiinnostunut myös unista ja merkitsi näkemänsä aina aamulla unipäiväkirjaansa, hän kykeni kirjoittamaan muistiin, mitä hänelle ”oli näytetty”. ”Taistelusuunnitelma” ei vaikuta kovin suunnitellulta; siinä esiintyy vain joitakin luonnehdintoja siitä, mitä Urantian kirja on ja mitä organisaatiot ovat. ”Taistelusuunnitelmassa” sanotaan muun muassa: ”Ihmistekoiset organisaatiot eivät sellaisenaan voi antaa ihmiselle kykyä Jumalan löytämiseen. – – Tähän asti ihminen on maan päällä koettanut organisaatioita perustamalla tehdä työn, joka kuuluu Jumalalle. – – Ihminen on **itsessään** ja **sinänsä** organisaatio. Kun hän organisoituu itsensä **ulkopuolella**, hän madaltaa sen, mihin hän pyrkii, ja riistää itseltään mahdollisuuden yhdistää hengellisesti sisäisen organisaationsa, johon kuuluvat ruumis, mieli ja henki, sillä hänet on johdatettu ja harhautettu uskomaan, että Totuus ja sen tulkitseminen ovat hänen ulkopuolellaan olevassa maallisessa organisaatiossa.” Sherman tulkitsi unensa niin, että nyt hän sai ohjeita suoraan ihmisen yläpuolella olevilta korkeammilta tahoilta.

17.8.1942 Sherman keskusteli asioista Bucklinin pariskunnan ja rouva **Githensin** kanssa. Kirkkoutuksen vaara oli keskusteluissa keskeisesti esillä. Herra Bucklin kertoi rouva **Rawsonin** (foorumilaisia hänkin) kertoneen Bill Sadlerin sanoneen, että tämä uhmaisi korkeampia lähteitä, mikäli saataisiin sellainen viesti, joka vastustaisi kaavailtujen organisaatioiden perustamista. Sherman antoi keskustelukumppaniensa lukea unessa näkemänsä ”taistelusuunnitelman”. Samana päivänä Sherman antoi myös

Clyde Bedellin lukea saman suunnitelman. Bedell varoitti Shermania näyttämästä suunnitelmaa tohtorille, sillä tämä tekisi siitä naurunalaisen. Bedell ehdotti, että taattu joukko foorumilaisia kokoontuisi 25.8. hänen kotonaan keskustelemaan tilanteesta. Samana iltana Sherman luki tohtorille kirjoittamansa kirjeet ja näkemänsä taistelusuunnitelman myös herra Karlelle.

Seuraavan päivän eli 18.8.1942 iltana Shermanit kutsuivat luokseen kontaktikomission jäsenet Wilfred ja Anna Kelloggin sekä näiden tyttären **Ruth Kelloggin**. Harold Sherman luki Kelloggeille ”taistelusuunnitelman”. Se kiinnosti Kelloggeja suuresti ja he pyysivät Shermania lukemaan sen uudelleen. Vanhempiansa lähdettyä kotiin Ruth Kellogg (joka oli Foorumin jäsen) jäi Shermaneille keskustelemaan vielä hetkeksi kirkkoutumisen vaarasta ja erimielisyyksistään Bill Sadlerin kanssa.

19.8.1943 Shermaneilla olivat käymässä Bucklinin pariskunta ja rouva Githens. Rva Githens kertoi muun muassa, että hän oli kadottanut kaiken luottamuksensa tohtorin nuhteettomuutta kohtaan. Toisin kuin tohtori oli Haroldille kertonut, organisaatiokysymyksestä ei sinänsä ollut koskaan äänestetty, vaan tohtori oli yhdessä kokouksessa esittänyt valmiiksi laaditut sääntöasiakirjat ja pyytänyt Foorumilta luottamuslausetta niiden osalta.

Tämän tapaamisen kuluessa päätettiin, että tiistai- tai 25.8.1942 sovituissa Bedellin kotona pidettävässä tapaamisessa, johon Bedellin itsensä ja Shermanin lisäksi osallistuisivat myös Bucklinit ja Karlet, laadittaisiin tohtori Sadlerille osoitettu kirjelmä, jonka kaikki halukkaat foorumilaiset saisivat allekirjoittaa lauantaina 29.8.1942 Karlen pariskunnan kotona pidettävässä kokouksessa. Kirjelmässä pyydettäisiin tohtoria sallimaan avoin keskustelu Foorumin ongelmista kesätauon jälkeen pidettävässä Foorumin ensimmäisessä kokouksessa 13. syyskuuta. Mikäli tohtori kieltäytyisi, kirjelmän allekirjoittajat kutsuisivat siinä tapauksessa koko Foorumin koolle johonkin muuhun paikkaan.

Päätös ja ehdotetut toimenpiteet uhkavaatimuksineen ovat selkeästi ryhmäkuntalaista toimintaa. Toteutuessaan ne olisivat merkinneet kontaktikomission ja sen johtajan syrjäyttämistä eli vallankaappausta. Puheet kapinasta eivät olleet perusteettomia. Ryhmäkunta näki tilanteen niin vakavana ja ilmoituksen olevan niin suurena vaarassa epäonnistua, että he uskoivat toimivansa ilmoituksen pelastajina. He uskoivat tohtorin ja kontaktikomission ajaman linjan johtavan siihen, että miljoonilta ihmisiltä riistetään pelastumisen mahdollisuus, sillä Urantia-ilmoitus ei heitä koskaan tavoittaisi. Mikäli foorumilaiset, joiden mukanaolo Foorumissa ei mitenkään voinut olla sattumasta johtuvaa, eivät nyt liittyisi pelastusoperaatioon, he olisivat osallisina tohtori Sadlerin rikollisessa toiminnassa, joka totuuden miljoonilta ihmisiltä epäämällä tietäisi heidän ikuisen elämänsä kadottamista.

Ilmoituksenantajilta oli kuitenkin saatu viesti, jonka mukaan kontaktikomissiolla olisi täysi vastuu ilmoituksesta siihen hetkeen asti, jolloin he luovuttaisivat sen perustettavan Urantia-säätiön johtokunnalle. Foorum oli jo kesäkuussa saanut korkeammilta tahoilta viestin, jonka mukaan Foorum oli lakanut olemasta sellaisena elimenä, jollaiseksi se vuonna 1923 oli perustettu.

22.8.1942 Sherman kutsui Kelloggien tyttären Ruthin kahdenvälisiin keskusteluihin. Ruth Kellogg kertoi toistamiseen, että hän oli Shermanin kanssa samaa mieltä, mutta ettei hän vanhempiensa vuoksi voinut esiintyä asiassa julkisesti ja että hän toivoi Shermanin suhtautuvan hänen mielipiteisiinsä luottamuksellisina. Sherman puolestaan kertoi Ruth Kelloggille toimenpiteistä, joihin foorumilaiset olivat aikeissa ryhtyä.

23.8.1942 suuri joukko foorumilaisia, mukana Shermanit, Bucklinit, Karlet, Rawsonit ja Evansit, oli kutsuttu herra ja rouva Dyonin kotiin. Keskustelussa toistuivat samat huolenaiheet ja samat toimenpidesuunnitelmat, jotka olivat tulleet esille jo aikaisemmin. Pastori Rawson, joka oli uusia foorumilaisia, rohkeni epäillä ideaa, jonka mukaan Urantian kirjan julkaisemiselle hankittaisiin laajaa ja näyttävää julkisuutta, mutta muuten hänet saatiin ehdotettujen toimenpiteiden taakse.

24.8.1942 Sherman soitti herralle Karlelle ehdottamien muun muassa, että Foorumin 13.9. pidettävä kokous tulisi ottaa pois tohtori Sadlerin käsistä ja kokouksen puheenjohtajaksi valita joku toinen. Karle sanoi, että Bedell olisi erinomainen valinta.

25.8.1942 pidettiin Bedellien kotona aiemmin sovittu foorumilaisryhmäkunnan kokous. Paikalla olivat Bedellien lisäksi Shermanit, Bucklinit, Karlet, Evansit ja rouva **Steinbeck**, joka tuohon aikaan toimi seitsemänkymmenjäsenisen opintoryhmän puheenjohtajana. Sherman luki ääneen tohtorille kirjoittamansa kaksi kirjettä, minkä jälkeen Bedell sanoi: ”Olet johtopäätöksissäsi tuhatprosenttisen oikeassa.” Keskustelun kuluessa sovittiin, että Bedell kirjoittaa lopullisen luonnoksen tohtori Sadlerille osoitetuksi kirjelmäksi, jonka kaikki halukkaat foorumilaiset saisivat allekirjoittaa lauantaina 29.8.1942. Herrat Bucklin, Karle, Sherman ja Bedell kokoontuivat perjantaina 28.8. tarkistamaan ja hyväksymään Bedellin laatiman kirjelmäluonnoksen. Bedell suostui laatimaan myös Shermanin kirjeisiin perustuvan alustuksen, jonka hän esittäisi Foorumin syyskuun kokouksessa. Karle suostui toimimaan syyskuun kokouksen puheenjohtajana tästä tehtävästä syrjäytettävän tohtorin sijasta.

27.8.1942 Sir Hubert Wilkins pistäytyi Chicagossa ja Shermanit järjestivät illalliset hänen kunniakseen. Mukana olivat kutsuttuina myös tohtori ja Christy. Keskusteluissa ei käsitelty kiistakysymyksiä.

28.8.1942 (perjantai) herrat Sherman, Bucklin,

Jones, Karle, Bedell ja Wilkins (joka oli sattumoisin Chicagossa) kokoontuivat tiistaina sovittuun ja lounaspöydässä tapahtuneeseen strategiapalaveriin. Alkajaisiksi Karle kertoi kuulleen, että tohtori oli nimittänyt komitean laatimaan palvontarituuaalia, joka tulisi kaavaillun Urantia-veljeskunnan käyttöön. Strategiapalaverissa päätettiin, että kolme pitkään mukana ollutta Foorumin jäsentä kävisi tohtorin luona ja esittäisi kirjelmän hänelle henkilökohtaisesti. Vastakkainasettelua tulisi viimeiseen asti välttää. Bedellin laatimaan luonnokseen tehtiin vähäisiä muutoksia, ja herra Bucklin lupasi, että hänen vaimonsa kirjoittaisi sen koneella puhtaaksi.

Koska Sir Hubert Wilkins ei olisi enää Chicagossa seuraavana päivänä, hän allekirjoitti kirjelmän jo tässä strategiapalaverissa.

29.8.1942 oli ”se suuri lauantapäivä”, päivä, jolloin kirjelmä allekirjoitettiin herra ja rouva Karlen kotona. Läsä olivat isäntäväen lisäksi Shermanit, Dyonit, Evansit, rouva Githens, neiti **Edith Cook** (myöhemmin säätiön pitkäaikaisin johtokunnan jäsen), toinenkin **Evans**-niminen rouva, rouva Steinbeck (70:n puheenjohtaja), neiti **Caroline Brown** (myöhemmin rva Thomas Kendall), herra Bedell ja Burtonit. Alustavien selvitysten jälkeen herra Karle pyysi läsnä olevia allekirjoittamaan kirjelmän, ja kaikki tekivät niin, vaikka Dyoneja puuha alkoikin emmyttää. Ryhmäkunta hankki muutaman päivän kuluessa kirjelmään kaikkiaan 48 foorumilaisen allekirjoitukset, joista yksi oli **Mary Lou Hales**.

Tohtori Sadlerille osoitettu kirjelmä on usean sivun mittainen, sävyltään korrekti, kunnioittava ja vastaanottajan suuret ansiot tunnustava. Kirjelmässä pyydetään lupaa saada keskustella ja käsitellä seuraavassa Foorumin kokouksessa, 13.9.1942, kokouksessa valittavan puheenjohtajan johdolla organisaatioita ja kirjan julkaisemista koskevia asioita. Siinä pyydetään myös, että Foorumin jäsenet saavat tutustua kaikkiin ilmoituksenantajilta saatuihin viesteihin, jotka koskevat kirjan julkaisemista ja organisaatioita. Siinä pyydetään Foorumin jäsenille mahdollisuutta saada tutustua ja saada vaikuttaa organisaatioiden sääntöasiakirjoihin. Kirjelmässä tohtori Sadleria pyydetään harkitsemaan seuraavia asioita:

1. Ei ole mitään tarvetta kiirehtiä lopullista päätöstä koskien kirjan julkaisemista ja organisaatioiden perustamista.
2. Foorumin jäsenillä ei ole ollut mitään mahdollisuutta päästä valistuneeseen käsitykseen sääntöasiakirjoista, joiden laatiminen on lakimiehiltäkin vaatinut vuosien työn.
3. Ne, jotka antavat rahallista tukea jollekin yhteishankkeelle, ovat lain mukaan oikeutettuja saamaan täysimääräisen selvityksen siitä, miten heidän lahjoittamiaan varoja on käytetty.
4. On huono enne *Urantia-kirjan* kannalta, jos tältä ryhmältä evätään oikeus käsitellä ja harkita kirjelmässä esitettyjä asioita ja päästä niiden osalta täyteen ymmärrykseen.

Perjantaina 4.9.1942 kello 18.15 ryhmäkunnan delegaatio, johon kuuluivat herra Karle, herra Evans ja rouva **Baumgartner**, jätti tohtori Sadlerille 48 foorumilaisen allekirjoittaman, edellä selostetun ja kirje-kuoreen suljetun kirjelmän.

Seuraavana päivänä, 5.9.1942, Christy soitti yksi toisensa jälkeen kirjelmän allekirjoittajille ja pyysi näitä muutaman hengen ryhminä tohtorin puheille. Shermanit näkivät aitiopaikaltaan kadun toiselta puolen, miten ryhmä toisensa jälkeen noudatti kutsua. Bucklinit ja rouva Githens olivat ensimmäisinä peruuttamassa allekirjoituksensa, samoin teki kirjelmän laatija Clyde Bedell, ja niin tekivät lopulta kaikki, jotka saivat kutsun ja kehotuksen niin tehdä.

Rouva Baumgartner, neiti Brown, rouva Steinbeck ja rouva **Gusler** (joka sittemmin ”liittoutui” tiukasti Shermanien kanssa ja katui syvästi allekirjoituksensa peruuttamista) kertoivat myöhemmin, että näissä ryhmätapaamisissa tohtori luki tekstin, jonka hän sanoi olevan ilmoituksenantajilta saatu viesti. Tekstissä allekirjoittajien toimet leimattiin uudeksi Luciferin kapinaksi, jota johti Harold Sherman, ja jokaista allekirjoittajaa kehoitettiin peruuttamaan allekirjoituksensa tai muutoin häntä pidettäisiin kapinallisena ja hän olisi vaarassa menettää sielunsa. Peruuttaminen piti tehdä maanantai-iltaan kello 18 mennessä. Tohtori oli kertoman mukaan sanonut myös saaneensa Foorumiin ja kapinaan nähden diktaattorin valtuudet. Tohtori oli sanonut myös, ettei hänellä ollut minkäänlaista aikomusta julkaista mitään esitettä ja ettei Urantia-veljeskuntaa missään tapauksessa perustettaisi ennen kuin kolme tai viisi vuotta olisi kulunut kirjan julkaisemisesta.

Tohtori kertoi, että hän oli kaiken aikaa ollut tietoinen ryhmäkunnan puuhista, sillä korkeammat intelligenssit olivat pitäneet hänet ajan tasalla. Hän kertoi saaneensa samalta taholta jo kauan sitten viestin, jossa häntä varoitettiin Harold Shermanista, joka oli rettelöitsijä. Tohtori ei kuitenkaan missään tapaamisessa lukenut eikä näyttänyt viimeksi mainittua viestiä. Tohtori piti Shermania kapinan alullepanijana ja sen johtajana ja kehotti kaikkia foorumilaisia pidättymään kanssakäymisistä Shermanien suhteen. Tohtori kertoi Shermanin tulleen Chicagoon tarkoituksenaan riistää olemassa oleva auktoriteetti hänen käsistään ja ryhtyä ajamaan asioita oman mielensä mukaan ja saada ilmoitus kaupalliseen kontrolliinsa. Tohtori väitti Shermanin yrittäneen kääntää Kelloggien Ruth-tyttären vanhempiaan vastaan. Tohtori väitti Shermanin esittäneen Ruth Kelloggille, että Kelloggit riistäisivät ilmoituksen tohtorin ja Bill Sadlerin hallusta ja luovuttaisivat sen Shermanille, joka yhdessä Kelloggien kanssa sen jälkeen huolehtisi ilmoituksen kohtaloista. Tohtori sanoi Harold Shermanin olevan paha voima ja että tätä rangaistaisiin erityisellä tavalla.

10.9.1942 Shermanit onnistuivat lopulta saamaan audienssin tohtori Sadlerilta. Tohtori kertoi heille viestistä, jonka hän väittämänsä mukaan oli saanut

jo ennen kuin Sherman kesällä 1941 hyväksyttiin Foorumin jäseneksi. Osoittautui, että tohtori ei ollut koskaan ennen kertonut viestistä edes Christylle. Osoittautui myös, että viesti ei ollut tullut nukkuvan subjektin kautta, vaan tohtori oli sen saanut keskustellessaan keskiväliolentojen kanssa ja että hän oli muistamansa myöhemmin kirjoittanut paperille. Osoittautui myös, että tässä väitetystä viestistä, jota tohtori ei kuitenkaan antanut Shermanien lukea, Shermania ei mainittu nimeltä. Tohtori ei ollut halukas keskustelemaan tästä eikä mistään muustakaan asiasta tämän enempää. Hän ei myöskään pyytänyt Shermaneja peruuttamaan allekirjoitustaan kirjelmästä.

13.9.1942 Shermanit osallistuivat Foorumin ensimmäiseen kesätaun jälkeiseen kokoukseen, joka pidettiin Foorumin huoneessa, Diversey 533. Tohtori ilmestyi Foorumin eteen toivottaen kaikki tervetulleiksi **hänen vierinaan** (ei siis Foorumin jäseninä). Tohtori luki viisi Foorumille osoitettua viestiä, jotka oli vuosien mittaan saatu korkeammilta tahoilta. Viesteissä sanottiin suoraan, että ilmoituksesta oli vastuussa kontaktikomisio, ei Foorumi, ja että tämä vastuu jatkuisi Urantia-säätiön perustamiseen saakka.

Tohtorin päätettyä puheensa Sherman nousi seisomaan sanoen: ”Saanko puhua Foorumin jäsenille.” Tohtori vastasi: ”Et tällä kertaa.” Sherman alkoi kuitenkin kävellä puhujapaikkaa kohti ja sanoi, että oli asioita, joista hänen täytyi puhua Foorumille. Tohtori epäsi sen toistamiseen sanoen: ”Istu. Minä ilmoitan, milloin voit puhua Foorumille. Olet vieraina kodissani. Sinulla ei ole mitään puheoikeutta.” Sherman intti vastaan ja tohtori käski häntä toistamiseen istumaan ja korosti sitä, että Sherman oli hänen vieraansa. Nyt alkoivat muutkin foorumilaiset nousta seisalleen. Clyde Bedell tarttui Shermania kädestä sanoen: ”Teet itsellesi vain hallaa tuolla asenteellasi. Tohtori on oikeassa pyytäessään sinua istuutumaan. Olemme täällä kaikki vieraina.” Tilanne oli muuttua käsirsyksi, kun herra Hales tarttui Shermania takinkäänteestä ja pakotti Shermanin istuutumaan. Tohtori ilmoitti, ettei Sherman puhuisi minään myöhempänäkään ajankohtana tuona iltana. **Kulieken** pojat kysyivät tohtorilta, saisivatko he heittää Shermanin ulos. Tohtori kuitenkin kielsi heitä sellaista tekemästä. Silloin herra **Mattern**, joka oli hiljan liittynyt Foorumiin, kysyi: ”Tohtori, haluaisin kysyä teiltä, uskotteko todellakin Jumalaan.” Hän kääntyi muiden osanottajien puoleen ja esitti heille saman kysymyksen, jolloin Bill Sadler räjähti sanoen: ”Kysymys on loukkaus.”

Clyde Bedell ehdotti, että Sherman unohtaisi egonsa ja pyytäisi tohtorilta anteeksi.

Näin siis Foorumin syyskuun kokouksesta tuli ihan jotakin muuta kuin millaiseksi ryhmäkunta sen oli kaavaillut. **Kapina oli päättynyt.**

Ryhmäkunnan ajama asia päättyi syyttäviin ja loukkaaviin kysymyksiin. Kun joku tuollaisessa ti-

lanteessa kysyy, uskotko Jumalaan, kysyjä tarkoittaa viestittää: ”En usko sinun uskovan, mutta minä itse kylläkin uskon; olen siis sinua ylevämpi, etevämpi ja parempi, joten sinun tulisi tehdä niin kuin minä sanon.”

Liehuvin lipuin ei tohtori Sadler tilannetta kuitenkin selvittänyt. Hänen 5. ja 6. päivänä syyskuuta luonaan käyneille ja perääntymään taivuttelemilleen allekirjoittajaryhmille esittämänsä selitykset ovat lähes kauttaaltaan tekaistuja, jopa valheellisia.

1. Sadlerin väite, että Sherman olisi yrittänyt Ruth Kelloggin kautta taivuttaa Wilfred ja Anna Kelloggia ottamaan haltuunsa kirjan painolevyt ja olisi sitten yhdessä Ruth Kelloggin kanssa hankkinut niille tekijänoikeudet omiin nimiinsä ja tehnyt kirjasta sen jälkeen elokuvakäsikirjoituksia, on täysin mieleton ja perätön.
2. Sadler oli myös väittänyt, että Shermaniin olivat vaikuttaneet vähemmistönä olevat keskiväliolennot, jotka eivät hyväksyneet *Urantia-kirjaa* koskevia voimassa olevia suunnitelmia. Väite on täysin valheellinen, sillä kaikki kapinalliset keskiväliolennot ovat olleet helluntaista v. 30 alkaen in-ternoituja (583:6).
3. Sadler oli sittemmin levittänyt sellaista tietoa, että Shermanit olivat tapahtuman jälkeen 14. syyskuuta lähettämässään kirjeessä pyytäneet tohtorilta anteeksi aiheuttamiaan ikävyyksiä. Väite oli täysin perätön.
4. Sadler oli kertonut saaneensa kokouksessa lukemansa viestit noin kuusi kuukautta sitten. Aikaisemmissa keskusteluissaan Shermanin kanssa hän oli sanonut saaneensa ne puolitoista vuotta sitten.
5. On hyvä syy epäillä, saiko tohtori koskaan ennakkovaroitusta Shermanista. Saiko hän yleensä varoitusta kenestäkään, jos varoituksessa ei Shermania edes yksilöity; jos sai, viestin toimittamistapa oli poikkeuksellinen ja ainutlaatuinen.
6. On arveluttavaa uskoa, että tohtorille olisi tilanteen korjaamiseksi annettu diktaattorin valtuudet.
7. Tohtori esitti kolme eri versiota siitä, miten hän muka oli ollut tietoinen tapahtumien kulusta: korkeammat intelligenssit olivat pitäneet hänet ajan tasalla; hän oli paikalla hengen hahmossa; keskiväliolennot olivat kuljettaneet hänet näkyvästi Karlen pariskunnan kotiin, jossa allekirjoitus tapahtui. Kaikki väitteet eivät voi olla tosia; ne ovat todennäköisimmin kaikki tekaistuja. Tohtori ei ilmeisesti myöskään tiennyt sitä, että kaikki 48 allekirjoittajaa eivät olleet yhtä aikaa paikalla. Hän väitti nähneensä, miten Sir Hubert Wilkins oli kirjoittanut nimensä monien muiden jälkeen. Todellisuudessa Sir Hubert allekirjoitti kirjelmän ensimmäisenä jo edellisenä päivänä, mutta jätti nimensä yläpuolelle tilaa muiden allekirjoituksille.

Muutamaa kuukautta myöhemmin tohtori totesi itsekin hoitaneensa asian kuin ”täys mulkku”.

Mitä Urantia-ilmoituksen suhteen olisi Shermanin mielestä pitänyt tehdä

Sherman uskoi useimpien muiden foorumilaisten ja kontaktikomission jäsenten tavoin, että *Urantia-kirja* tulisi herättämään valtavaa kiinnostusta ja kohua ja että olemassa olevat uskonnot olisivat valmiita omaksumaan siinä esitetyt totuudet. Tämä ajatus sai tukea myös Harry Looselta.

Koska Urantia-ilmoitus Shermanin mielestä oli aivan liian vaikea tavallisen ihmisen omaksua, hän esitti useaan kertaan ja useille henkilöille, muiden muassa tohtori Sadlerille lokakuussa 1941, että ilmoitus tulisi paloitella sopiviksi kokonaisuuksiksi ja muuntaa ne viihteeksi, kuten elokuviksi ja radio-ohjelmiksi (hänhän oli itse elokuvakäsikirjoittaja ja radiopersoonallisuus). Varsinkin alkuvaiheessa Sherman näki itsensä tässä viihteellistäjän osassa.

Ilmoituksen alkuun olisi Shermanin mielestä pitänyt liittää tohtori Sadlerin kirjoittama selostus sen ilmaantumisesta ja selventävä esipuhe, ja että Foorumin jäsenten tulisi se allekirjoittaa. Sherman piti tällaista selvitystä vielä vuoden 1942 keväällä **ehdottoman** ja **korvaamattoman** tärkeänä. Hän keskusteli esipuheen tarpeesta useaan kertaan myös tohtori Sadlerin kanssa. Muutamaa viikkoa myöhemmin hän oli asiasta täysin vastakkaista mieltä. Kesäkuun 6. päivänä hän Harry Looselle kirjoittamassaan kirjeessä sanoi asiasta näin: ”Tämä kirja menee ihmisen yli. Tulisi järjestää niin, että se menee **ainaisesti** ihmisen yli. Sen alkuperän madaltaminen osittaiseksi ihmisen tason selitykseksi ihmisten tarjoamana selvityksenä johtaa vain sen hengellisen arvon suureen heikentämiseen.” Elokuun lopulla 1942 hän oli taas sitä mieltä, että jokaisen myytävän kirjan mukana tulisi olla selvitys siitä, miten kirja tulisi lukea. Hän oli jopa laatinut luonnoksen tällaiseksi selvitykseksi.

Harold Sherman oli ehdottoman varma siitä, että Urantian kirja tuli saattaa julkisuuteen huomiota herättävästi tärkeimmissä sanomalehdissä julkaistavien kokosivun ilmoituksin ja maksetuin radio-ohjelmin. Liitteessä 2 on käännettynä hänen luonnoksensa lehdissä julkaistavaksi ilmoitukseksi. Lisäksi kirjalle tuli hankkia vähintään sadan tunnetun tiedemiehen, kirkonmiehen ja julkisuuden henkilön allekirjoittama tukilausunto.

Kuka oli Harry Loose?

Harry Loose on varsin salaperäinen persoonallisuus, joka jollakin tavalla liittyy *Urantia-kirjan* historiaan. Hänen syntymävuotensakin on epävarma. Hän itse sanoi kerran Shermanille syntyneensä 13.9. vuonna 1869, mutta kaikissa virallisissa yhteyksissä syntymävuodeksi mainitaan 1880. Eroa on siis 11 vuotta. Hän liittyi Illinois'n poliisivoimiin v. 1901 ja Chicagon poliisiin v. 1906. Myöhemmin hän toimi yksityisetsivänä ja vartijana. Hän siirtyi eläkkeelle v. 1934 ja muutti Chicagosta Los Angelesiin. Hän kirjoitti ja julkaisi yhden kirjan, joka käsittelee rikollisuuden ehkäisemistä. Loose kuoli marraskuussa 1943.

On epäselvää, milloin Loose tuli tekemisiin tohtori Sadlerin ja Urantia-ilmion kanssa. Hän itse väittää olleensa mukana jo ennen ilmiön alkua eli vuodesta 1906. On olemassa tohtori Sadlerin kirjoittama suosituskirje, joka osoittaa hänen tunteneen Harry Loosen jo vuonna 1917. Suunnilleen siihen aikaan, kun tohtori tutustui nukkuvaan subjektiin, Loose oli neuroottisista syistä jonkin aikaa tohtori Sadlerin potilaana ja tohtori tutustutti Loosen tähän selittämättömään tapaukseen. Loose antoi Shermanin ymmärtää olleensa mukana alkuvaiheen kontakteissa. Sekä Wilfred että Anna Kellogg kiistävät tämän väittäessään, että he olivat mukana jokaisessa kontaktissa eikä Harry Loose ollut paikalla kertakaan. Lena Sadler uskoi ilmiön aitouteen paljon miestänsä aiemmin, ja Harry Loose kertoi lohdutelleensa rouva Sadleria sanomalla, että kyllä se pomokin sieltä vielä selville vesille pääsee.

Bill Sadler kertoi 12.6.1942 Shermanille seuraavaa: "Harold, minusta on, luottamuksellisesti puhuen, aina tuntunut siltä, että isä ei kerro minulle kaikkia yksityiskohtia. En usko, että isä ja Harry Loose ovat suoranaissessa kirjeenvaihdossa. Uskon, että siihen on jokin syy. He ovat mahdollisesti niin sopineet. Minulla on kuitenkin sellainen aavistus, että Harrylla on tässä kehitykskulussa ollut suurempi rooli kuin miltä päällisin puolin näyttää."

Kun Foorumi vuonna 1923 organisoiitiin, Harry Loose ja hänen vaimonsa **Emily Loose** otettiin sen jäseniksi. Loose luki Urantia-papereita vuoteen 1934 saakka, eli kunnes hän muutti Kaliforniaan.

Loose uskoi olevansa hybridi ja hän kykeni toisinaan tekemään myös nk. astraalimatkoja eli olemaan läsnä yhtä aikaa kahdessa paikassa. Hän oli kertomansa mukaan jatkuvasti yhteydessä muihin hybrideihin ja vastaanotti viestejä korkeammilta intelligensseiltä.

Mitä ja keitä hybridit ovat, on melko epäselvää. Sherman uskoi jälleensyntymiseen, mutta Loose opasti häntä kertomalla, että jälleensyntymää ei ole olemassa, sillä kukaan seuraavalle tasolle eli morontiatasolle siirtynyt ei tule sieltä takaisin. (Sherman ei kuitenkaan ottanut opikseen, vaan esitti vielä huhtikuussa 1943 kirjeessään Looselle, että tohtori oli ilmeisesti peukaloinut ilmoitusta ja poistanut sieltä kohdat, joissa puhutaan jälleensyntymästä.) Loose kertoi Shermanille kuitenkin, että täällä on tiettyjä lihallishahmoisia entiteettejä tai intelligenssejä muista ulottuvuuksista, sillä näitä tarvitaan erityistehtäviin. Nämä ovat hybridejä. Ara vahvasti 3.9.1941 Loosen opetukset viestittäessään Shermanille, että Sherman oli "vanha sielu", jonka alkuperäinen siittäjä tuli Herma-nimiseltä planeetalta, Urantialta katsoen tuhannen miljardin mailin päästä. Tämä siittäjä pariuui lihallisen kanssa ja tuloksena oli hybridi. Hybridit syntyvät uudelleen ja vapautuvat tästä ketjusta vain yhdessä muiden hybridien kanssa ihmiskuntaa palvelemalla. Ihmistä korkeampien intelligenssien on helpompaa olla yhteydessä hybrideihin kuin varsinaisiin ihmisiin, ja tätä seikkaa hyödynnetään laajasti.

Martha oli useimpien hybridi-inkarnaatioiden kuluessa toiminut yhdessä Haroldin kanssa.

Loose kertoi Shermanille laajasti Urantia-opetuksesta ennen kuin tämä oli itse niihin tutustunut, mutta myös sen jälkeen. Loosen muisti pettää monet kerrat varsin pahasti, sillä hänen opetuksensa ovat lähes aina ristiriidassa todellisten Urantia-opetusten kanssa.

Lähes jokaisessa kirjeessään Loose varoittaa Shermania niistä Halesin perheen jäsenistä, jotka olivat Foorumin (ja hänen itsensä kertoman mukaan myös kontaktikomission) jäseniä. Mitään syytä hän ei kuitenkaan missään yhteydessä esitä näille loputtomille varoituksilleen.

Lähes jokaisessa kirjeessään Loose muistuttaa Shermania myös kirjasta, jonka tämä tulee kirjoittamaan ja joka on oleva yhtä mullistava kuin itse *Urantia-kirja*. Kuten tiedämme, näin ei koskaan tapahtunut.

Heinäkuun 3. päivänä 1943 Shermanille lähettämässään pitkässä kirjeessä Loose esitti parisensikymmentä ennakkotietoa siitä, mitä maailman poliittisella näyttämöllä tulee sodan jälkeen tapahtumaan. Kommunismin nousu ei esiintynyt näiden ennakkotietojen joukossa. Yhtä tai kahta mahdollisesti toteutunutta ennustusta lukuun ottamatta kaikki nämä "ennakkotiedot" ovat osoittautuneet epätoiksi.

Päiväkirjoista paljastuvia *Urantia-kirjaa* koskevia tietoja

Harry Loose antoi peiteltysti Shermanin ymmärtää, että alkuvaiheessa Urantia-ilmoitusta valmisteli seitsemänjäseninen hybridien ryhmä (Loosen kirje 14.6.1942).

Harry Loose kertoi kirjeessään Shermanille 29.5.1942, että annetuista Urantia-papereista samoin kuin niitä lukeneiden mielestä oli poistettu liian vaikeina ja mutkikkaina kohdat, jotka olisivat kertoneet hybrideistä. Hän palasi asiaan kirjeessään 14.6.1942. Loose antoi Shermanin eri yhteyksissä ymmärtää, että oli muutakin aineistoa, jonka suhteen oli menetyt samoin. Loose ei yksilöinyt, mitä tämä aineisto oli ollut. Kirjeessään 25.10.1942 Loose väitti, että yhdessä vaiheessa koko aineisto dematerialisoitiin ja kontakti palautettiin vain tietyn koeajan jälkeen. Loose palasi tähän teemaan useissa myöhemmissäkin kirjeissään.

Kun Sherman 3.6.1942 Christyn kanssa keskustellessaan ihmetteli sitä, ettei ilmoituksessa esitetty mitään selvitystä nk. selittämättömistä, parapsyykkisistä ilmiöistä, Christy sanoi hänelle: "Sinähän tiedät noista asioista paljon. Mikset itse kirjoittaisi selvitystä tavalla, joka olisi mielestäsi sopiva ilmoitukseen, ja antaisimme sen sitten kommentoitavaksi. Ehkäpä edistyksen enkelit hyväksyvät sen kirjaan?" Vastaus tyrmistytti Shermania.

Elokuun 10. päivänä Shermanin kanssa käymissään keskusteluissa tohtori Sadler idealisteihin ja ideaisteihin [ideaists] viitattuaan sanoi kontaktikomission

kuulleen, että ellei Paavalia ja hänen kristinuskoaan olisi, maailmassa ei olisi mitään ponnistuslautaa, jolta *Urantia-kirja* olisi voitu panna liikkeelle.

Harry Loose sanoi kirjeessään 21.10.1942, että Christy oli kontaktikomissiolainen vain siksi, että hänellä oli pikakirjoitustaito; hänet palkattiin tämän taidon ansiosta. Samassa kirjeessä hän väittää, että myös herra Hales oli kontaktikomission jäsen. Kontaktikomission jäseniä oli kaikkiaan seitsemäntoista. Herra Bucklin puolestaan ”tiesi”, että tri Lena Sadlerin kuoleman jälkeen kontaktikomissioon nimettiin hänen tilalleen muuan keskiväliolento.

Ainakin 1930-luvun keskivaiheilla keskiväliolennot hyväksyivät henkilöt, jotka halusivat liittyä Foorumin jäseniksi. Rouva Gusler oli yksi tällainen foorumilainen; keskiväliolennot hyväksyivät hänet v. 1935.

Loose kirjoitti kirjeessään 9.11.1942, että tohtori Sadlerin ryhmän lisäksi oli testattu kolmea muutakin kontaktikomissiota. Yksi niistä toimi Chicagossa (eli Chicagossa olisi ollut kaksi ryhmää), yksi Chattanoogassa ja yksi Nebraskan Omahassa. Muut ryhmät eivät olleet yhtä pitkällä kuin Sadlerin komissio;

Omahan ryhmä oli näistä vanhin. **Carolyn Kendall** väittää, että ryhmiä oli vain kolme ja yksi niistä toimi St. Louisissa. Bill Sadlerin kertoman mukaan desimaaliplaneettojen tarkastaja **Tabamantia** vieraili maailmassamme syyskuussa 1924, ja tällöin tohtori Sadlerin ryhmä sai tietää, että se oli valittu kontaktikomissioksi, ja samalla se sai ensimmäisen *Urantia-kirjan* lukunsa eli luvun 1. Esipuhetta ei kuitenkaan vielä maaliskuuhun 1943 mennessä ollut saatu, vaikka Foorumin kokouksissa Bill Sadler helmikuusta 1943 lähtien luki tekstit oikovedoksista.

Liite 1 Miten Urantia-luvut ilmaantuivat

Liite 2 Suunnitelma merkittävimmistä lehdisjulkaisuvuorokausista kokosivun ilmoitukseksi

(Litteet julkaistaan Heijasteen seuraavassa numerossa.)

IUA-konferenssi 2006 Sydney, Australia

Teema: Eristämisen edut – Pikku tiimit syvillä vesillä

14.—18.7.2006

The Women's College, Sydney University
Newtown, Sydney
Australia

ANZURA:lla (Australian ja Uuden-Seelannin Urantia-yhdistyksellä) on suuri ilo ilmoittaa Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen puolesta, että IUA:n seuraava kansainvälinen *Urantia-kirjan* opintokonferenssi pidetään Australian Sydneyssä vuonna 2006.

Merkitse se kalenteriisi ja ryhdy suunnittelemaan osallistumista tähän tilaisuuteen. Keskustele kaikilta maailmasta saapuvien *Urantia-kirjan* lukijoiden kanssa opiskellaksesi ja pohtiaksesi ”eristämisen etuja” ja miettiäksesi sitä, mitä ”syvillä vesillä” toimivat ”pikku tiimit” voivat saada aikaan viidennen käänteentekevän ilmoituksen hyväksi.

Tämä on ennakkotiedotus, jonka tarkoitus on suoda kaikille tilaisuus ryhtyä suunnittelemaan jännittävää ja ainutkertaista matkaa suureen maahan, jossa ”olla pää alaspäin”. Lisätietoa toimitetaan sitä mukaa kuin sitä tulee saataville.

Käväise verkkosivuillamme www.urantia.org.au/anzura/IUAconference2006 lukeaksesi viimeisimmät päivitykset ja tiedot. Voit myös jo nyt rekisteröidä osallistumishalusi tai tarjota työaikaasi ja taitojasi käyttöömmme.

Huomio: jos et heti löydä konferenssisivuja, ole kärsivällinen, sillä ne saattavat olla vielä rakenteilla. Yritä myöhemmin uudelleen, sillä toimitamme ne käyttöön niin pian kuin mahdollista.

Lämpimien terveisin

ANZURA:n v. 2006 konferenssin valmistelukomitea
Vern Verass
ANZURA:n puheenjohtaja

Ehdottomuutta on vain Isämme suhteen

KALEVI KREKILÄ

Tänne maan päälle syntyneellä ihmisellä on vain yksi täysin pakollinen tapahtuma edessään: se on täältä poistuminen – tavallisesti kuolema. Koko ihmisen lajihistorian aikana on tiedossamme vain muutama poikkeus kuolemasta, ja nekin ovat merkinneet yksilön ruumiin elämisen äkillistä päättymistä.

Kaikki syntymän ja kuoleman välillä on tosiasiallisesti vapaaehtoisuutta ja yksilön valintaa. Siis varsinaista pakkoa ei ole kellään ihmisellä, on vain enemmän tai vähemmän pakonomaisia asioita, tilanteita ja velvoituksia.

Mielestäni yksi Jeesuksen opettamista kaikkein selvimmistä elämisen asioista on Paratiisin Isämme persoonallisuuden ehdottomuus koko olevaisuuden piirissä. Kaiken muun hän antoi ymmärtää olevan ehdollista. Jopa Isämme universaalisen tahdon täytäminen on vapaaehtoista! Toki Isän tahdon tietoinen rikkominen on syntiä, mutta vain Isään itseensä kohdistuva epäkunnioitus on ehdottomasti ja peruuttamattomasti anteeksiantamatonta.

Tietysti Isän perheeseen kuuluvan lapsen tulee kaikessa elämässään altistua vilpittömästi toteuttamaan Hänen tahtoansa, sillä vain sellainen eläminen johtaa Paratiisiin.

Kaikesta tästä antoi Jeesus parhaan ja kattavimman esimerkin eläessään täällä 2 000 vuotta sitten, ja tänäänhän saamme todella etuoikeutetusti mieltää hänet veljeksemme ja taivaalliseksi Vanhemmaksemme, jolta yhdessä Äiti-Henkemme kanssa olemme oman elämämme saaneet pelkkänä lahjana. Olkaamme kiitollisia kaikista mahdollisuuksistamme!

Niinpä Jeesus todellakin ehdollisti kaiken kohtamansa ja myös arvosteli sitä aina varhaisimmasta kouluvuodestaan lähtien kuolemaansa edeltävään pieksäntään ja halpamaiseen kuulusteluun saakka. Jeesus arvosteli jopa johtavien juutalaisten uskon sisältöjäkin mitä terävimmillä tavoilla, mutta ennen kaikkea hän arvosteli aikalaistensa uskomisen julkituloja ja tapakulttuuria.

Itse en ole ehdollistanut kenenkään Urantia-ilmoitukseen perustuvaa uskon sisältöä, mutta julkituloja olen kyllä ehdollistanut ja näin tulen tekemään jatkossakin. Mielestäni Isämme tahdon täytäminen edellyttää myös taivaallisen perheemme jäsenien elämisen ilmenemien tarkkaakin seuranta silloin, kun heitä kohtaamme, että suuntamme tai-

vastiellä säilyy mahdollisimman selvänä ja hyvänä.

Toki tulee aina muistaa, että vain oma eläminen on meille jokaiselle se ensiarvoinen ja että armollisella kunnioituksella tuomme esiin suhtautumisemme lähimmäisiimme. Tätä kosmista lainalaisuutta olenkin pääsääntöisesti huomioinut lähes kaikkien noudattaneen kaikkina urantialaisvuosinani.

Ilolla olen pannut merkille kuluneina jo yli kymmenenä vuotena, että olen sentään varsin usein onnistunut innoittamaan tai kirvoittamaan tapaamieni lähimmäisten ajatuksia ja julkituonteja. Samalla olen saanut sekä lähettää että vastaanottaa aitoja ja rakkaudellisia viestejä. Mielestäni on pelkkää armoa, että lämpimät ajatukset risteilevät keskuudessamme; erilaiset näkökannat ovat todellista rikkauttamme! Tällaisesta tunnistamme Isämme suureen perheeseen kuuluvat, ja kykenemme lähestymään heitä Isästämme heijastuvalla rakkauden pakottavalla voimalla.

Olemme laajenevassa opintoryhmässämme juuri tutustumassa Jeesuksen viimeiseen elinvuoteen täällä maan päällä ja siihen, kuinka rohkeasti, peittelemättä ja suoraan hän käy päivästä toiseen, välittämättä muusta kuin Isän tahdon ehdottomasta toteutumisesta. Jeesus ei mistään tingi, vaikka häneen loukkaannutaan ja hän kohtaa suvaitsemattomuutta. Toki Jeesus ei loukkaa tahallaan, mutta itsekeskeiset sekä heikon huumorintajun omaavat ja dogmaattiset juutalaiset eivät kestä suuttumatta suurinta Opettajaansa!

Tällaisesta tulee meidänkin ottaa oppia, etuoikeutettuja *Urantia-kirjan* lukijoita ja sen sanoman elämämme oppaaksi omaksuneita Isämme perheen vilpittömiä jäseniä kun olemme.

Itse olen jo vuosia altistunut aktiivisesti oppimaan jokaisesta kohtaamastani lähimmäisestä, ja varsinkin kriittisimmistä olen ollut hyvin kiitollinen. Näin tulen suhtautumaan jatkossakin, vaikka mieltäni hetkittäin riepoo. Se on kuitenkin vain inhimillistä, ja olen kasvavalla tiellä sen suitsimisessa. Toki altistusta tuohonkin suitsimiseen on syytä korostuneesti jatkaa, sillä enhän todellakaan tiedä, milloin elän viime päivääni tällä armoitetulla sfäärillä! Mutta sen tiedostan kristallinkirikkaana, että Isämme tahdon mukainen eläminen velvoittaa huomenna tämän päivän opin verran enempiä kuin nyt. Paikalleen ei yhdenkään tajuavan pidä jäädä, sillä Isän perheen

perusolemus on edistys. Paikoilleen jäävä taantuu elämässään varmasti. Tämä on kosminen elämän laki, ja ikuisuuden ehdoton lainalaisuus koskee meitä jokaista olevaista. Vain Isäämme se ei koske, sillä hän on huippusuperia aivan kaikessa!

Toivon sydämeistäni iloista rohkeutta omaan elämiseen, perheväkemme ja lähimmäiseni. Elämä on tässä ja nyt! Kun kuulee erilaisia mielipiteitä, on syytä pysähtyä, ajatella ja tarpeen vaatiessa pohtia. Mutta suunta tarkistettuna on kaikkein tarkoituksellisinta rientää eteenpäin, niin kuin teki aikanaan esimerkkinä Jeesus Nasaretilainen, ja taatusti hän eli elämänsä riittävän haastavissa olosuhteissa.

Kirjoitan näin siksi nyt, kun sain tähän jälleen mahdollisuuden; en kuollut eilen! Tahdon rohkaista jokaista lukijaa hyvään ja aktiiviseen Isämme asioiden hoitamiseen nyt ja tulevina aikoina. Hämmennys etsivien ihmisten keskuudessa on suurimmillaan ja toki vielä lisääntyy päivä päivältä. Ihminen sfäärilämme on kadottamassa otteensa elämään ja vie raantuu ikuisista totuuksista kaiken aikaa.

Kuitenkaan elämän sisältämästä kutsusta Isämme kotia kohti ei kukaan jää lopullisesti paitsi. Meillä toimijoilla on täysi syy uskoa, että saamme aktiivisuudellemme täyden tuen muulta taivastien väeltä. Jokaiselle ymmärtävälle kuuluu yhtäläinen kehoitus eteenpäin ja edistykseen kohti täydellisyyttä, koska Isämme on täydellinen ja todellistumisemme tarkoittaa jatkuvaa edistymistä matkalla ikuisen Paratiisin kotiimme.

Toisaalta on hyvä muistaa, että eettisenä arkielämänä toteutunut ja täydellistynyt elämä on erittäin harvinainen, sillä sehän tarkoittaa fuusiovalmiutta ihmisellä, ja Jeesushan oli valmis tähänkin jo kaste-päivänään.

Tällainen fuusiovalmius ilmenee ihmisen lihallsen elämän äkillisenä päättymisenä – ylöstempaimisena. Hänestä tulee äkkiä todellisuuden kosmonautti ilman kantorakettia, eikä hän palaa enää tänne kertomaan huikeasta kokemuksestaan!

Mikä sitten vielä jarruttaa meitä, jo *Urantia-kirjan* sanomallakin evästettyjä tämän ajan ihmisiä niin, että vain perinteistä siirtymistapaa – kuolemista – ilmenee edelleen sataprosenttisesti, kaikesta tietämyksestä huolimatta?

Tiedossani ei ole aivan varmasti, että kuoleminen olisi ainoa tapa nykyisinkin – vielä –, mutta yhtä varmasti ei myöskään tiedetä ylösvälähdyksistä.

Syitä kuoleman ohittamattomuuteen on selvästi vielä nykyisinkin erittäin paljon, ehkäpä niitä on jopa enemmän kuin on koskaan ollut koko lajihistoriamme aikana!

Tällä tarkoitan tietysti elämismaailmamme muuttamista niin tavattoman monimutkaiseksi, kiinni sitovaksi ja teknistyneeksi, että se kaikki vie muka-

naan ihmisyyksilön kaiken ajan ja tarmon, eikä sekään enää edes riitä. Riittämättömyydestä on tullut erittäin paha nykyihmisen sairaus. Samalla on ihmiskuva ja -käsitelmä tyypistynyt sekä koko eläminen muuttunut maallistuneeksi, koska yksilön voimavarat eivät ole rajattomat mutta kuitenkin egon palvonta on saavuttanut jo rajattomuuden!

Yksi suuri syy löytyy mieleemme ominaisuuksista; se ei ole mikään vika, vaan se on mieleemme valtava mahdollisuus püntyä myös egon palvontaan. Samassa suhteessa vaikeutuu kaikenlainen poisoppiminen perinteisestä sekä aivan ylenpalttisena tarjoilluista toisarvoisista ja arvottomista elämänsisällöistä, jotka vievät kaiken ajan ja aktiiviteetin.

En moiti, mutta haastan jokaisen lukijan miettimään, kuinka voisimme muuntaa ja uudistaa elämämme kaikessa Jeesuksen osoittaman esimerkin mukaisesti aivan radikaalisti tässä ja nyt. Sillä sellainen eläminen johtaa valon ja elämän ikuisen todellisuuteen!

Jeesus poikkesi elämisessään aivan oleellisesti ja radikaalisti vallitsevasta juutalaisesta elämästä ja tapakulttuurista. Hänen kaiken kattava arkielämisen ohjeensa oli: "Älkää juopuko viinistä niin, että tulee paha meno!" Tämä kattaa jokaisen ihmisen elämän kaikki osa-alueet kaikissa kulttuureissa ja kaikkina tulevinakin aikoina aivan täydellisesti, olivatpa olosuhteet mitkä tahansa.

Nykyisin on varsinkin ns. kehittyneissä maissa niin monenlaista ja niin paljon kaikkea tyrkyllä, että jopa jossakin määrin ajattelevatkin yksilöt ovat harhateillä; toki suuri enemmistö – ajatteluun kykenevät perässäjuoksijat – läikähtyy tajuamatta juuri mitään!

Meillä *Urantia*-ilmoituksen saaneilla on kuitenkin todelliset ja kestävät mahdollisuudet toteuttaa selkeästä hyvästä elämänetiikkaa, joka vie valoon ja elämään sekä takaa näin ikuisen olemassaolon Isämme perheessä. Sillä meillä on uusi, laajempi ja täydellisempi ilmoitus kosmisesta todellisuudesta ja hyvin järkeen käypä ohjeistus pääsemisestä sisään elämän ikuisen kiertokulkuun.

Urantia-kirjassa ilmaistaan todellisen uskon merkitsevän kaikkien voimien valjastamista Isämme asialle. Tämä tarkoittaa Isämme pakottavan voiman armollista ja selvää julkituloa jokaisessa perheemme jäsenessä juuri nyt!

Älkäämme tarttuko sivuseikkoihin tällä taivastiellä, vain vilkaisu niihin riittää. Isämme asia on pääasia. Palvokaamme Isää altistamalla itseämme toteuttamaan Hänen tahtoaan, suitsimalla mieltämme hengen palvelukseen, täydellistyen jokaisena päivänä taivastiellä matkalla Isän luokse – niin ehkäpä jossakin välähtää!

Suomen Urantia-seuran talvipäivät 28.–30.1.2005 Lempäälässä

Hotelli Kanavassa, joka sijaitsee lähellä Lempäälän keskustaa kanavan varrella ohikulkutien ja rautatien välissä.

Teema: Mieli – hengellisyuden portti

Perjantai 28.1.

18.00 – 21.00 Saapuminen, ilmoittautuminen ja majoittuminen. Iltapala ja vapaata yhdessäoloa.

Lauantai 29.1.

07.45 – 08.45 Aamiainen
09.00 – 09.15 Aamunavaus (*Jorma Salojärvi*)
09.15 – 10.00 Mikä on mieli? (*Pertti Leinonen*)
Tauko
10.15 – 10.45 ”Mielet” (*Tapani Vainio* ja *Raimo Kujala*)
10.45 – 12.00 Pienryhmät
12.00 – 13.00 Lounas
13.00 – 13.30 ”Mielet” (*Tapani Vainio* ja *Raimo Kujala*)
13.30 – 14.30 Pienryhmät
14.30 – 15.00 Kahvitauko
15.00 – 15.30 ”Portilla” (*Tapani Vainio* ja *Raimo Kujala*)
15.30 – 16.45 Pienryhmät
Tauko
17.00 – 18.00 Päivällinen
18.00 – 20.00 Saunominen
20.00 Eino Leinon runoja (*Kalevi Krekilä*)
21.00 Iltapala ja seurustelua

Sunnuntai 30.1.

07.45 – 08.45 Aamiainen
09.00 – 09.15 Aamunavaus (*Kalevi Eklöf*)
09.15 – 11.00 Mieli – silta Suuntaajalle (*Matti Tossavainen*)
11.00 – 12.00 Mielekästä (*Kalevi Krekilä*)
12.00 – 13.00 Lounas ja kahvi
13.00 Ajankohtaiset Urantia-kuulumiset
13.30 Päätössanat ja palautteet

HINNAT

1. Täysihoido pe–su 99 €/hlö 2 hengen huoneissa
2. Täysihoido la–su 69 €/hlö 2 hengen huoneissa
3. Ruokailut la–su 44 €/hlö
4. Ruokailut la 27 € ja su 17 €

Hintoihin sisältyvät ruokailut ja sauna.

Yhden hengen huoneesta hotelli veloittaa lisähintaa 25 €/vuorokausi.

Maksu saapumisen jälkeen hotellille.

AJO-OHJE

Tampereen–Helsingin moottoritietä pohjoisen suunnasta rampilta **nro 35** ylös ja Nesteen huoltoaseman kohdalta sillalle ja oikealle liikenneympyrän kautta liikennevaloihin, joista vasemmalle Hotelli Kanavan opasteita noudattaen vasemmalle rautatien alitse mutkitellen hotellille.

Etelästä tulevat nousevat rampista **nro 34** ylös ja ajavat suoraan pitkäkhön matkan samoille liikennevaloille liikenneympyrän kautta opasteita noudattaen.

Mahdolliset lentomatrustajat, mainitkaa ilmoittautuessanne tuloaikanne Pirkkalan lentoasemalle, jotta voidaan sopia kuljetus Lempäälään. Rautatieasemalta on reilu kilometri etelään hotellille.

ILMOITTAUTUMINEN

Viimeistään **12.1.2005**

Kalevi Krekilälle (03) 367 7038; 050 595 1942
tai
Raimo Kujalalle 040 586 4154;
raimo.kujala@kolumbus.fi

Muista ilmoittaa toivomuksesi yöpymisen ja erikoisruokavalion suhteen.

Tervetuloa kaikki *Urantia-kirjasta* kiinnostuneet!

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie, puheenjohtaja Makaksentie 10, 02750 ESPOO. Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi

Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU. Puh. (08) 342 046; 040 502 6604
Faksi (08) 555 5437 reijo.hamari@luukku.com

Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO. Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785
helena.juola@kolumbus.fi

Tapio Pulli, rahastonhoitaja Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA. Puh. (02) 454 4927 tapio.pulli@kolumbus.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj. Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU. Puh. (02) 237 3073;
040 763 0917 h.anna.h@luukku.com

Jäsenet:

Helinä Harju (09) 701 7413

Pekka Nurmela 0400 803 478

Tuula Parviainen (03) 674 3226

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO. Puh. (09) 809 2160;
040 727 8714 martti.vanninen@kolumbus.fi

Jäsenet:

Maija Heikkilä (09) 323 4147

Leena Kari (09) 445 883

Seppo Niskanen (09) 694 7989; 040 526 8283

Jouni Nurmi (09) 755 5070

Kalevi Krekilä, koulutuskomitean pj. Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ. Puh. (03) 367 7038;
050 595 1942

Jäsenet:

Raimo Kujala (03) 373 8656; 040 586 4154

Pertti Leinonen (09) 852 1992

Anja Vuori (02) 822 3043

Rauni Välikangas (016) 356 0557; 040 7713732

Erja Kalenius, konferenssikomitean pj. Heinäinpesäntie 5, 33680 TAMPERE. Puh. (03) 378 9299;
040 705 5572 e.kalenius@jippii.fi

Jäsenet:

Kalevi Eklöf (09) 879 9474; 040 830 1200

Aimo Hiltunen 040 900 9005

Paula Mannerjoki 040 735 0025

Matti Tossavainen (09) 873 2255

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää kevätkaudella 2005 viisi esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15:00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

15.1.2005	Pekka Siikala	<i>Urantia-kirjan</i> ja sen sanoman levittäminen
12.2.2005	Kalevi Eklöf	Jatkoa energia teemaan
19.3.2005	Raimo Kujala	aihe avoin
16.4.2005	Pentti Lehtelä	Opetuslasten persoonallisuus, osa 3
14.5.2005	Jyri Härkönen	aihe avoin

Iäisyysmatkalle lähtenyt

Aili Nurmiabo 2.12.2004 90 v

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (s-posti: helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai parittomina viikkoina klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsitellään kirjan toista osaa.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (9.1., 6.2., 6.3., 3.4.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (s-posti: joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Erik Bassentie 1 (uusi nimi: Emil Halmeen tie 1), ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 0400 609 790 (s-posti: pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynniliä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäntie 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (s-posti: anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Rajja Vallaksen kotona osoitteessa Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Rajja Vallas*, puh. 040 536 0432.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Könntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.